

دستان نمایش «مصورنامه» را در زیرزمین دستان و دستان+۲ اعلام می‌کند. این نمایشگاه در روز ۱ تیر افتتاح و تا ۲۹ این ماه ادامه خواهد داشت.

این نمایش جدیدتر نسخه‌ی پروژه‌ی «مصورنامه» است و شامل آثاری از هنرمندان نسل‌های مختلف هنر ایران — آثار اردشیر محصص، فریدون آو، علی اکبر صادقی، احمد امین نظر، فرشید ملکی، فرح اصولی، و نیکزاد نجومی؛ در کنار هنرمندان جوان‌تری هم چون پویا افشار، ایمان راد، شهریار احمدی، محسن احمدوند، امین منتظری، پی‌یک، و کور پور به‌نمایش درآمده است.

این نسخه از «مصورنامه»، که یکی از پرجزئیات‌ترین نمایشگاه‌های این پروژه محسوب می‌شود، نتیجه‌ی بیش از پنج سال مطالعه است. ایده‌ی این پروژه با مطالعه‌ی بر اساس منابع الهام، درون‌مایه‌ها و تکنیک‌های هنرمندان ایرانی قرن بیستم و بیست‌ویکم شکل گرفت.

معیارهایی که برای نمایش آثار در پروژه‌ی «مصورنامه» در نظر گرفته شده در سه دسته‌ی کلی می‌گنجد: ۱. محتوا، ۲. فرم/ظاهر، و ۳. هنرمند. هر یک از این دسته‌ها شامل مواردی است که در زیر نوشته شده:

۱.۱. محتوا—روایت: هنرمند ایده‌ها را از طریق تصویرسازی/نقاشی/پویانمایی متون ادبی و با تکنیک‌های روایت‌گری تصویری بیان می‌کند؛ رویدادهای خیالی با ترتیب زمانی یا به شکل آزادتر، از طریق تصاویر بیان می‌شوند.

۲.۱. محتوا—طنز: هنرمند از تکنیک‌های طنز، هجو یا اغراق کاریکاتورگونه برای نمایش مسائل اجتماعی-فرهنگی یا سیاسی-اجتماعی و اظهارنظر درباره‌ی آن‌ها استفاده می‌کند. هنرمند در این راستا از بیان استعاری استفاده‌ی حداکثر می‌کند.

۳.۱. محتوا—تاریخ و اسطوره: هنرمند از تاریخ اساطیری الهام گرفته، در برخی مواقع آن‌را با تاریخ واقعی و سیاست ترکیب می‌کند.

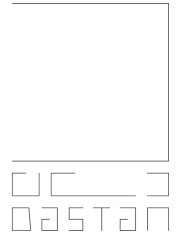
۴.۱. محتوا—خشونت: هنرمند خشونت مردانه، جنگ‌ورزی، و مردسالاری را در آثارش به‌نمایش می‌گذارد.

۱.۲. ظاهر—کاریکاتورگونه: هنرمند آثاری خلق می‌کند که ظاهری کاریکاتورگونه دارند. او در این راستا از تکنیک‌های تصویرسازی، یا تکنیک‌هایی ملهم از تصویرسازی یا صورت‌های معاصر آن استفاده می‌کند.

۲.۲. ظاهر—تصاویر تاریخی: هنرمند به متون تاریخی یا ادبی مانند اسطوره‌ها، قصه‌های دینی یا فولکلور اشاره کرده، از روش‌های سنتی ارجاع استفاده می‌کند

۳.۲. ظاهر—ارتباطات درونی: هنرمند به آثار هنری، منابع تصویری، تکنیک‌ها و روش‌های هنرمندان دیگر ارجاع می‌دهد.

۳. هنرمند: هنرمند بخشی از یک سنت وسیع‌تر شده، اطلاعات زندگی‌نامه‌ای او نسبت به منابع تصویری اثرش کمرنگ‌تر می‌شود.

Dastan is pleased to announce “Mossavar–Nameh” at Dastan’s Basement and Dastan+2. The exhibition will be open to public viewing from June 22 to July 20, 2018.

This most recent incarnation of Mossavar–Nameh (lit. ‘Book of Illustration’) includes works by twentieth– and twenty–first–century Iranian masters Ardeshir Mohassess, Fereydoun Ave, Ali Akbar Sadeghi, Ahmad Amin Nazar, Farshid Maleki, Farah Ossouli, and Nicky Nodjoumi are presented along with pieces by more contemporary Iranian artists, including Pouya Afshar, Shahriar Ahmadi, Mohsen Ahmadvand, Amin Montazeri, Peybak, Kour Pour, and Iman Raad.

The current presentation of Mossavar–Nameh is the most elaborate edition of the project and a result of almost five years of research. The curatorial concept of Mossavar–Nameh was designed through studying many twentieth– and twenty–first–century Iranian artists with regards to their sources of inspiration, themes, and techniques throughout their careers.

The criteria for including artworks/artists in Mossavar–Nameh Project fall into three broad categories: 1. Content; 2. Appearance/Form; and 3. The Artist. Each category is detailed as follows:

1.1. Content—NARRATIVE The artist expresses ideas through illustration/visualization/animation of literary texts and narrativity using images that entail sequencing of the fictive events, either chronologically or arbitrarily

1.2. Content—SATIRE The artist uses techniques such as satire, parody, or comic exaggeration in order to portray sociocultural or sociopolitical issues and comment on them. In this course, the artist uses metaphorical language and other figurative techniques such as parody, fable, and allegory

1.3. Content—HISTORY & MYTHOLOGY The artworks are inspired by mythological history, sometimes mixed with actual history and politics

1.4. Content—VIOLENCE The artist portrays instances of patriarchal violence, war practice, male chauvinism and macho men in the artworks

2.1. Appearance—CARTOONISTIC The artist creates artworks that are cartoon–like in nature, expressed through illustration techniques or techniques inspired by illustration or its contemporary practices

2.2. Appearance—HISTORIC IMAGERY The artist refers to historical or literary texts such as myths, legends, religious stories, folk stories and employs of classical allusions and analogies

2.3. Appearance—INTERCONNECTIONS The artist invokes visual resources and cites artists, methods, and techniques from others

3. THE ARTIST The artist becomes part of a larger tradition of artists, hence in Mossavar–Nameh’s research, the trends in their works become more significant than their biographical information